

GIẢI THÍCH PHẨM NHƯ LAI THẦN LỰC

Giải Thích Phẩm danh (tên phẩm): “Như Lai” ở phẩm Thọ lượng bên trên đã giải thích. “Thần lực”: “Thần” tại bên trong tức thể tông, “lực” gọi là tài sử dụng tức là “dụng”. Phật thuyết bản tích, khẩu luân lực dụng đã xong ở trước. Nay lại thân luân hiện thặng dụng đây khiến chúng lưu thông giáo Bản tích, nên nói: thể sâu lực lớn. “Chữ đây...” biệt nêu Lai ý (nguyên do). Từ đây sắp xuống tổng gọi Lai ý. Đầu tiên đối trong chúng nói tất chỉ chỉ phương khác, xưa trụ chỉ bản hóa lẽ ra chẳng phải bốn chúng tám bộ. Cho nên nói “tất cả” tức văn từ: “Và các” trở xuống. Mười thần lực: Năm văn đầu chánh nêu rõ hiện tại lưu thông bản tích, năm sau tổng nêu vị lai không thôi! Lại, trong năm văn trước:

- 1) Đầu tiên, khiến chúng tổng tin Bản tích, bốn văn tiếp tức là hiện tại Tứ nhất.
- 2) Tiêu biểu hai môn lý nhất cảnh trí cho nên gọi là trí cảnh.
- 3) Tiêu biểu hai môn giáo thích nghi tức là Giáo nhất.
- 4) Tiêu biểu hai môn nhập thật tức là Nhân nhất.
- 5) Tiêu biểu hai môn phá hoặc tức là Hạnh nhất.
- 6) Trong môn đã chỉ năm ngàn người bị đời đời, ba loại người thất tâm: ba loại người như đây theo lệ tức là sau khi Phật diệt độ được lợi ích.

“Nói cơ”: Cơ nghĩa đương tổng, tổng nơi vị lai Tứ nhất, tức là được lợi ích nơi Tứ nhất. Dưới trở đi nói bốn tướng sai biệt tiêu biểu vị lai Tứ nhất. Văn tự kết danh chỉ mỗi thuật điều cốt yếu khiến thành một. Do đó bốn chỉ nói một không nói Bản tích, tại vị lai còn chưa nhập thật sao luận bản kia! Nếu thấy thật cũng thấy bản kia, cho nên tổng kết nói tiêu biểu hiện tại tương lai. Trong năm văn đầu mỗi mỗi đều có Bản tích lưu thông ba tướng. Đầu văn trước nêu. “Nay kinh...”: là trình bày trước tích nói khai hiển. “Nội bí...”: là trình bày trước khi Tích hiển Bản. “Nêu ba đời...”: nêu dụng trung gian. “Người phước đức...”: ý nói thần lực đầu tiên. Văn thứ hai: Trước nêu nay thần dụng tiêu biểu. “Từ bạch hào trên...”: Nêu nơi tích môn thần dụng tiêu biểu đồng. Cảnh trí hợp cho nên ban đầu thấy Lý nhất. “Nay Bản môn...”: nêu ý đã tiêu biểu trước. Do thấy lý xa cho nên khiến tăng đạo tổn sinh đến gần nơi cùng tột. “Phân thân...”: Tướng đây đã đồng đều nơi cõi kia, lợi ích cũng vậy. Văn thứ ba: Trước nêu danh, biện ý, thuật tướng. “Hơn bốn mươi...”: chánh thuật tiêu biểu tích. “Muốn dùng...”: nêu bản ý. Nói đủ

hai: Sự tức bản tích, trao cho mọi người khiến thông nơi đời vị lai. Văn thứ tư: Đầu nêu danh biện ý. “Tùy hỷ...”: tiêu biểu Tích lợi ích. “Tùy hỷ Viên đạo...”: tiêu biểu Bản lợi ích. “Tùy hỷ các Bồ tát...”: tiêu biểu Lưu thông lợi ích. “Đây một...”: công năng lưu thông. Văn thứ năm: Tuy không phân Bản tích mà một văn gồm nhiều... năm có thể biết. Kết yếu có bốn câu: Bản tích hai môn đều có công dụng, thể hai môn hai xứ không khác. Danh đứng đầu ba thứ này mà tổng nơi ba, cốt yếu một bộ đầu quá nơi đây, cho nên tổng nắm cả để thành Lưu thông. “Bát tự tại”: Như Chỉ Quán nói. “Trong kinh chủ yếu nói...”: Là trình bày ý này. “Đạo tràng”, giải thích ở trên. Sự thậm thâm; sự tức nhân quả, nay đạo tràng là quả, quả ắt có nhân. Dùng Bồ-đề giải thích tạng: Bồ-đề là trí năng kế hợp ắt có cảnh sở chiếu, cảnh tức bí tạng, dùng năng hiển sở: Dùng chuyển pháp luân giải thích nhất thiết pháp, có pháp sở chuyển, pháp ắt có danh; dùng Niết-bàn giải thích lực dụng, lý mãn giải thích quyền nghi, xướng diệt giải thích cận nghi. Tông tuy cận viễn mà đồng gọi là nhân quả, không còn phán xét riêng.

A-hàm nhờ Tiểu mà chứng Đại, kia thì từ sự, nay thì nhờ chứng lý, khai Tiểu tức Đại cho nên có thể làm chứng. Trong tụng văn, đầu tụng mười thần lực chỉ có năm, thiếu năm sau. Năm trước hiện thấy theo cần phải giữ, năm thần lực của trước sau hiện tại vị lai khác. Nêu hiện tại vị lai phỏng theo, vì vậy nên lược. “Chúc lỵ...”: hai hàng tổng tụng bốn pháp, chỉ nói chúc lỵ đến biên tế đủ bốn nghĩa, bốn nghĩa đều là vô biên tế. “Năng trì...”: biệt tụng. Một hàng rưỡi đầu tụng tất cả pháp, không ngoài năng hóa năng chứng sở hóa không có nhị thừa, không kiêm Đối, pháp kia bí mật vi diệu. “Khiến ta...”: kệ tụng thần lực. Đã nói hoan hỷ tức là dụng tùy thích. Tiếp một hàng kệ tụng bí yếu, danh đồng dễ thấy. “Đối các pháp...”: tụng việc sâu xa, giáo hóa các Bồ-tát rốt ráo trụ Nhất thừa, thừa là quả của nhân. Một hàng rưỡi sau tụng tổng kết, tổng kết bốn pháp. Nói “hoặc năng trì”, là trì bốn pháp vậy.

